

Harangszó

A GYÜLEKEZET ÜNNEPI ÉRTESÍTŐJE – 2016 HÚSVÉT (XII. ÉVF. 1. SZÁM)

Békesség néktek!

Aznap, amikor beesteledett, a hét első napján, ott ahol összegyűltek a tanítványok, bár a zsidóktól való félelem miatt az ajtók zárva voltak, eljött Jézus, megállt közepén, és így szólt hozzájuk: „Békesség néktek!” És miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát. A tanítványok megörültek, hogy látják az Urat. Jézus erre ismét ezt mondta nekik: „Békesség néktek! Ahogyan engem elküldött az Atya, én is elküldelek titeket.” (János ev. 20,19-21)

Szinte látom és érzem azt a bezárt ajtót, ami a védelem látszatát adta Húsvét első estéjén a tanítványoknak. A félelmük, zaklatottságuk leküzdésére tökéletes tervet eszeltek ki. – Együtt vagyunk, zárt ajtók mögött. Ebből baj nem lehet. – Hiszen ott van a katonaság és a nép, akik nem is olyan rég még a szeretett Mestert is képesek voltak a keresztre szegezni és halálra adni. Az Ő tanítványaiként miféle bánásmódban reménykedhetnek azok, akik most a zárt ajtókkal védekeznek? Jogos a félelem.

Hiszen ott volt még a széthúzás veszélye. Egy már árulást követett el. Váratlan volt. Most miért ne történhetne meg? Sokkal nagyobb a fenyegetés most, mikor a bűnös bűntársait kell kézre keríteni. Egységben az erő. Jogos a félelem és a békétlenség.

Van még egy indok, a bezártságra és az egymásra utaltságra, talán csak félve illik erről beszélni. Hiszen egyen-ketten már mondogatták halkan: üres... Mi van akkor, ha igaz? Ha minden úgy van, ahogyan előre megmondták? Harmadnap. Feltámad. Van-e félni való? Annak, aki elbukott, árulóvá lett, tétovaként meghátrált? Annak, aki félve követett, fél szívvel szeretetett? Jobb lenne kerülni a találkozást inkább. Kell az ajtó és kell a cinkostárs. Jogos volt a félelem, a békétlenség, a bűntudat. Ez az első Húsvét estéje.

Mégis kevés az ajtó, az „álbiztonságos” légkör, kevés a mulasztás és a félelem nagysága, kevés az emberi nyomorúság minden béklyója, kevés a bűn ahhoz képest, ahogyan a Feltámadott Jézus megjelenik az életükben a békesség evangéliumával.

„Békesség néktek!” Semmi másra nem volt szükség. A világgal, az emberekkel szemben, a kapcsolatok tekintetében. „Békesség néktek!” Ez válasz volt a közösség továbbéléséhez. Lehetett mire alapozni. A Feltámadott Jézus odaállt egy megtört gyülekezet életének a középpontjába, és új életet, reményt adott. „Békesség néktek!” A Feltámadott Jézus az egyén számára hozta el élete legnagyobb kérdésére, békétlenségének forrására a választ. Az Atya válaszát. „Békesség néktek!” Egyedül a Feltámadott Jézus Krisztus által.

Húsvét ünnepében számunkra is adva van a feladat. Isten az egyháza által akarja hirdetni, hogy minden adósság el lett törölve. Minden félelem értelmét veszítette. Ezekben az egyszerű, mégis roppant értékes szavakban: „Békesség néktek!”

Azonban nehéz beszélni erről. Mivel nincs békesség. Ha körülnézünk, bekapcsoljuk a TV-t, rádiót, akkor folyamatosan a békétlenség, félelem és aggodás zaja szűrődik felénk. Butaság volna bizakodni, örülni, mikor békétlenség van nemzetek, népek, határok, családok, barátok és házastársak között. Óriási zárt ajtókkal vagyunk körbevéve. Hamis álcával, biztonságérzettel kipárnázva. Lehetetlen a békesség örömhíréről beszélni, ha csak nem lép be Jézus az élet, a család, a közösség középpontjába, hogy Ő teremtsen meg a békességet.

Aki már megtapasztalta a saját zárt ajtóinak kinyílását, megtört életének meggyógyítását, aki már átadta a központi szerepet döntéseiben az élet és halál Urának, az valóban képes lehet Lélekkel telve hirdetni a békesség örömeit: „Lásd millióknak lelke megkötözve, rabláncoként hordoz sötét bűnöket; Nincs kitől hallja Megváltónk keresztje Mily gazdag élet kútja lett neked. Légy örömmondó békekövet, hirdesd a Szabadító elközelgetett!” (397. dicséret 2. vsz.)

Farkas Balázs VI. évf. teol. hallg.

Kedves Testvéreink!

Mostani újságunk több szempontból is rendhagyó. Egyrészt rendhagyó a formátum, hiszen nem a megszokott újságot foghatjuk a kezünkbe. Másrészt azért is rendhagyó, mert felmérést szeretnénk végezni arról, hogy kik azok, akik továbbra is igényt tartanak a gyülekezet újságjára. **Visszajelzést kérünk névvel és címmel, hogy kik azok, akik a Harangszót továbbra is örömmel olvassák.** Az újságot pünkösdkor már csak azokhoz juttatjuk el, akik ezt külön kérik! A nevet és címet a Kocsi u. 15. szám alatti postaládába, a Körzetgondozóhoz, vagy telefonon a hivatali időben (hétfő 9-12, szerda 14-17, péntek 9-12 óra között) a Lelkészi Hivatalba kérjük eljuttatni. Arra is van lehetőség, hogy a nyomtatott újság helyett **digitális formában juttassuk el lapunkat a gyülekezet tagjaihoz.** Az újság digitális formában elérhető a honlapunkon (www.refdata.hu), vagy pedig kérésre e-mail-en küldjük el. Ebben az esetben a név mellett az e-mail cím megadását kérjük! Minden testvérünk segítségét köszönjük!

Különleges istentisztelet?

2016. március 6-án egy különleges Istentisztelet keretében ünnepeltük a Bibliavasárnap egyezményes alkalmát. Sokak számára talán meglehetősen hatott, de azt gondolom mindenkit jó érzéssel töltött el, hogy az Istentisztelet liturgiájának nagy részén gyermekek szolgáltak. Nem túlzok, nagy részén, hiszen az imádságok, fohászok, Bibliai zsoltárok, napi igeszakaszok mind-mind kisiskolások által szolgáltak meg.

Ha valaki akarná, mondhatná: „Jó napja volt a lusta papnak, a gyerekek csináltak helyette mindent!” Na jó, tényleg könnyebb volt a dolgom, de jobban izgultam mint máskor. Kiderült, alaptalanul.

A 2., 3. és negyedik osztályos tanulók, akik a Vaszary és Fazekas utcai iskolák tanulói, felnőtteket megszégyenítő profizmusról és bátorságról tettek tanúbizonyságot. Nehéz feladat lehetett az Istentiszteleti liturgia vezetése, de mindnyájan éreztük, gyerekek és felnőttek egyaránt, Isten áldása volt ezen az alkalmon és bizony felülről jött az erő ennek a feladatnak a megoldásához.

Versekkel is készültek erre az alkalomra az iskolások, amellyel még inkább emelték a hangulatát ennek az ünnepi Istentiszteletnek.

Hogy miért és hogyan volt lehetőségünk egy ilyen különleges, gyermekeket és szülőket megmozgató, pezsgő hangulatú Istentiszteletre? Erre a választ a presbitériumunk által is elfogadott missziói munkatervben találjuk, melyben megfogalmaztuk, hogy igyekezzünk gyermekeket, szülőket, családokat bevonni az Istentisztelet tevékeny részébe is.

Külön öröm és érdekes egybeesés volt, hogy erre a napra a Bibliaolvasó kalauz Máté evangéliumának 18. részéből ajánlott igeszakaszt: Abban az órában odamentek a tanítványok Jézushoz, és megkérdezték tőle: „Ki a nagyobb a mennyek országában?” Jézus odahívott egy kisgyermeket, közéjük állította, és ezt mondta: „Bizony, mondom néktek, ha meg nem tértek, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek, nem mentek be a mennyek országába”. (Mt.18,1-3) Innen nézve, tökéletes volt az összhang az ige és az Istentisztelet menete között.

Az igehirdetés alapján pedig mindenki számára megadatott a kérdés továbbgondolásra, „elvitelre”: Mi számodra a Biblia!? – Elfelejtett vagy újra megtalált könyv? Látjuk-e az emberi szavak mögött az Isteni kijelentést? És vajon számunkra megítélő vagy megmentő könyv a Szentírás?

Köszönjük még egyszer minden kedves résztvevő gyermeknek az áldozatos munkáját és reméljük, lesz még alkalmunk együtt szolgálni. Soli Deo Gloria! Egyedül Istené a dicsőség!

Óvodai ünneplés március 15-én

A Hajnalszallag Tatai Református Óvodában már hagyománnyá vált, hogy március 15-i, nemzeti ünnepünket megelőző, utolsó foglalkozási napon, az óvoda apraja-nagyja piros-fehér-zöld ünnepi „felszerelésbe” öltözik és menetelve, énekelve kivonul a várkertben lévő emlékműhöz és ott letűzi minden gyermek a maga kis zászlóját. „Mi nem koszorúzunk, mi zászlózunk” – mondta tavaly egy kislány – azt gondolom a lelkesedés, amellyel a gyerekek tisztelegnek a múlt hősei előtt minden koszorúnál nagyobb és színesebb.

Idén is gyönyörű időben volt alkalmunk elsétálni az emlékezés helyére. Itt volt lehetőségük a gyermekeknek elmondani és elénekelni azt a sok mondókát, verset és éneket, amelyeket az elmúlt hetekben olyan nagy lelkesedéssel tanultak meg és gyakoroltak. Persze nem csak a hallható szóé volt a főszerep erre az alkalomra készülve.

Az ünnep hangulatát az óvoda helyiségeinek, ablakainak díszítésével alapoztuk meg, amelyben megjelenítettük az adott ünnepre jellemző színeket, szimbólumokat.

Kokárdák, huszárok, nemzeti színű lobogók az ablakokban, az udvaron korabeli ruhában huszárlány és menyecske, a csoportokban harsogó indulók és szózatok – ez a látvány és hangzás fogadta a napközben hozzánk betérőket. Meg is kérdezte egy idős hölgy: „Jaj de szépen fel van díszítve az óvoda! Kokárdás ünnep lesz?”

Református óvodaként amellet, hogy Istenhez vezessük a gyermekeket, még sok-sok feladatunk van, hogy aztán felnőve olyan értékeket tudhassanak magukénak, mint például a hazaszeretet.

Bibliai történeteken és hazánk történelmén keresztül a legnemesebb érzéseket és eszményeket ébresztve és erősítve bennük: érezzék meg a gyerekek, hogy mi a hazaszeretet, a közösséghez tartozás, az összefogás, együttműködés öröme, az együttérzés, a bátorság, a tettekésség, segítőkészség.

Ebben elsődleges eszközünk a Szentírás és minden egyes nemzeti ünnep alkalmával az adott történelmi esemény eszmei háttére.

A gyerekek ezen a március 15-i ünnepen is megmutatták, haza- és Istenszeretet kéz a kézben járnak. Soli Deo Gloria! Egyedül Istené a dicsőség!

Papp László segédlelkész

1848 nyarán történt

Nem, nem március 15-én – bár nyilván összefügg ezzel a dátummal. A kis 14 lapos füzet címlapja pontosan elárulja, miről van benne szó (az idézetek mai helyesírással):

„Beszédek, melyek a Tata-Tóvárosi gyalog nemzeti őrsereg zászlójának ünnepélyes felszentelése, és az őrsereg feleskedtetése alkalmával 1848. július hó 23-án kint a szabadban tartattak. Kinyomatta a Tata-Tóvárosi nemzeti őrsereg (koronás kiscímer). Komáromban, nyomtatott Szigler testvérek könyvnyomtató intézetében, 1848.”

A rövid tartalomjegyzék: Müller Károly római katolikus prépost egyházi beszéde; Vecsey Károly ref. lelkész zászló felszentelési imádsága; Zászló szentelés utáni beszéd (a szerzőt nem közlik); Beszéd a nemzeti őrsereg esküje után (a szerzőt nem közlik), végül Gróf Eszterházy Pál, oszthatlan birodalmú parancsnok őrnagy úr, a felszentelt és megáldott zászlót lóháton kezében tartván, lángoló hazafiúi kebellet.

A füzet a református megnyilatkozást így vezeti be: „T. c. Vecsey Károly közkedvességű tata-tóvárosi ref. lelkész úr zászló felszentelési imádsága”. (Vecsey Károly 1827-1865 között volt az egyházközség lelkipásztora). Imádságát a kor gyakorlata szerint rövid tanítás vezette be:

„Honpolgárok, nemzeti őrsereg, szeretett polgártársaim! Zászlót emelni, zászló alá összegyűlni, zászló alatt vitézkedni nemcsak nem új, hanem igen régi dolog a világon. Olvassuk az ótestamentumi szentírásban Istennek ama harcias népéről, Izrael fiairól, hogy nekik ilyen parancsolatot adott az Úr: Táborat járjanak az Izrael fiai, kiki az ő táborában és kiki az ő zászlója alatt az ő seregük szerint (4 Móz 1,52). Olvassuk azt is a szentírásban, hogy a zászló fölemelése hadakozásra való készületnek a jele volt, nevezetesen Jer4,6-7; 15-ben így szól az Úr: Emeljetez zászlót a Sionban, gyűlletek össze, ne álljatok, mert én veszedelmet hozok észak felől és nagy romlást. Kivetette magát az oroszán az ő barlangjából, és a nemzetségeknek rablója elindult, kijött a helyéből, hogy elpusztítsa a te földedet, és a te városaid elpusztíttassanak, hogy senki azokban ne lakjék. Hirmondó hirdeti az ellenségnek jövetelét Dán felől, és hirdeti a veszedelmet Efraim hegyén is. Polgártársak! Ezek az igék Izrael fiainak mondattak hajdan, és úgy látszik, mintha most ránk is tartoznának azok. Igenis, most ti is elmondhatjátok, amit mondott hajdan szent Dávid (Zsolt 60,6-7): adtál, ó Isten, a tégedet félőknek zászlót, mellyel éljenek az igazságért, hogy megszabaduljanak a te szerelmesid. Tarts meg azért a te jobb kezeddél, és hallgass meg engemet! Jertek azért ez Istentől nekünk adatott nemzeti lobogó alatt állván, ajánljuk ezt, és ajánljuk magunkat is Istennek gondviselésébe, imádkozván ekképpen:

„Népeknek Istene! Ki ülsz a világ kormányán, és szabadon forogtad a világi dolgokat, - hozzád emelkedik szívünk fohásza a segedelemért, melyért e magyar haza egeidre néz. Mert a nép, melyet isteni hatalmad jobb karja e hazában megtelepített, ellenségeitől háborítottat, és csak isteni hatalmadban, jóvoltodban és irgalmadban keresi menedékét. Jövel azért, ó Mindenható, lásd meg hazánk szükségeit, és oltalmazd meg a veszedelemtől, óvd meg az enyészettől, szabadítsd meg a hadakozások inségétől. Ha pedig ama keserű pohár, a szenvedések pohara hazánktól el nem múlhatik: ó, adj nekünk bátorságot és erőt, hogy lelkünk felül emelkedjék minden szerencsétlenségen. Uram! Tebenned vetett erős bizodalommal lépünk mi – ha sorsunk úgy kívánja – a küzdhelyre, és áldozzuk fel utolsó erőnket a hazáért. Ihlesd meg azért szent Lelked varázs erejével e nemzeti lobogót, hogy ettől sem élet, sem halál el ne szakasszon. Te magad hordozd ezt előttünk, és vezérelj minket általa győzelemre, - miképpen vezérléd hajdan a te népedet a pusztában: nappal felhőnek, éjjel tűznek oszlopában – hogy elmondhassuk mi is a te szolgáloddal, Mózeszel: az Jehova a mi zászlónk! (2 Móz 17,15). Közöld velünk is szent Lelkednek kegyelmét, hogy mi e vezércsillaghoz mindhalálig hívek lehessünk, és ha szent végzésed szerint harcra kell szállanunk, midőn e zászló alatt hazánkért harcolunk, isteni segedelmed által győzedelmeskedjünk. Szent legyen szívünknek ez a földi haza, melybe valaha őseinket kihoztad, melyben minket is eddig éltetél, tartottál, tápláltál. Mert tudjuk, hogy e hazához való hűségünket megjutalmazza egykor amaz örökkévaló jobb haza, melybe a mi lelkünket vezérteni akarod, ó Isten! Igazságnak Istene és irgalmasságnak Atyja: szent Fiadért, az Úr Jézus Krisztusért! Ámen.

A régi nyomtatványt ismertette: Dr. Márkus Mihály ny. püspök-lelkipásztor

Ünnepi istentiszteletek

Tata, Református Templom (Kocsi u. 15.)

Március 25. Nagypéntek

10.00 Istentisztelet

Március 27. Húsvétvasárnap

10.00 Istentisztelet – Úrvacsora

15.00 Istentisztelet

Március 28. Húsvéthétfő

10.00 Istentisztelet – Úrvacsora

15.00 Istentisztelet – Legátus

Tóvárosi Imaház (Somogyi B. u. 5.)

Március 25. Nagypéntek

09.00 és 18.00 Istentisztelet

Március 27. Húsvétvasárnap

09.00 Istentisztelet – Úrvacsora

18.00 Istentisztelet

Március 28. Húsvéthétfő

09.00 Istentisztelet

18.00 Istentisztelet – Legátus

Istentiszteletek, imaalkalmak

Minden vasárnap 9.00 órakor a Tóvárosi Imaházban istentisztelet (Somogyi B. u. 5.)

Minden vasárnap 9.40 órakor imaközösség a Könyvtár szobában (Kocsi u. 15.)

Minden vasárnap 10.00 órakor a Templomban istentisztelet (Kocsi u. 15.)

Minden vasárnap a 10 órás istentisztelettel egy időben gyermek-megőrzés és gyermek-istentisztelet (Kocsi u. 15.)

Minden vasárnap 18.00 órakor Imaóra a Tóvárosi Imaházban (Somogyi B. u. 5.)

Presbiteri konferencián jártunk (Környe 2016. 02. 13.)

A konferencia kezdéseként, az egész esemény megalapozásaként szolgált Főtiszteletű Köntös László egyházkerületi főjegyző áhítata. A 305. dicséret 1-2. versének eléneklése után, a I. Korinthusi levél 4. részének 1-5. verséből szólt Istenünk Igéje. Mind a konferenciának, mind pedig az igemagyarázat fő gondolatának témája a sáfárság volt. Azaz, mit jelent az egyház szolgájának lenni? Mi presbiterek is sáfárok vagyunk. Isten titkának sáfárai. Ez a titok pedig misztérium. Olyan titok, ami el van rejtve az emberek előtt, amit nem lehet csak úgy nyilvánosságra hozni. A felfoghatatlan Isten azonban megmutatja magát, nem marad távol, közel jön hozzánk és felfedi magát. Jézus Krisztus által életünk része lett. Szeretetét kijelentette Jézusban, azaz kijelentette magát, megmutatta magát benne. Fontos, hogy a kicsiknek mutatta meg a titkot. (Mt11,25) Azért, mert Isten így látta jónak. Az egyház pedig ennek a titoknak a sáfára. Nem nekünk kell segíteni Istennek. A sáfár feladata, hogy bizonyuljon hűségessnek. Vállaljuk tehát a ránk bízott feladatot. A világ kísértése, hogy csak az hihető, ami bizonyítható, kézzel fogható és látható! Számunkra azonban nem ez a vélemény a fontos. Az egyház több ennél, az egyház maradjon egyháznak, őrizze a titkot! Az Úr eljövetelel látjuk az egyház értelmét, titkát. A feladat tehát: Fel kell ébredni, és ébren kell maradni! Főjegyző úr áldásos szolgálata után a megkezdett dicséret utolsó verseit énekelte a gyülekezet.

Ezt követően a köszöntéseket hallgathattuk meg. Először a házigazdák részéről Nagy Péter lelkipásztor és Bacher Józsefné gondnokasszony köszöntötte a konferenciára ellátogató presbitereket és lelkipásztorokat. Különösen is nagy öröm számukra, hogy a gyülekezetük ilyen nagy eseménynek adhat otthont, hiszen nagyon kicsi egyházközösségről beszélünk, de annál összetartóbbak a tagjai. Beke László polgármester úr köszöntőjében elmondta, hogy a falu szépen fejlődik, ebben pedig példamutató az önkormányzat és a gyülekezet kapcsolata az egész közösség számára. A Tatai Református Egyházmegye részéről Gyimóthy Géza gondnok üdvözölte a megjelenteket. Kiemelte köszöntő szavaiban: mikor jól mennek a dolgok, úgy gondoljuk, jól végeztük a feladatunkat, de fontos mindig magunk előtt tartani, mi csak sáfárok vagyunk. Ebben a sáfári feladatban pedig mindenkinek meg van a maga szerepe.

A köszöntéseket követően két előadást hallgathattak meg a jelenlévők. Először Dr. Márkus Mihály nyugalmazott püspök-lelkipásztor szólt „A 450 éves II. Helvét Hitvallás” tanításáról, különös tekintettel az egyházi szolgákra. Beszámolójának a rövid kivonatát a jelenlévők kézhez kapták, így a gondolatok mellett a főbb információk is maradandók lettek.

Az előadás után, pihentetesként a Környi Német Nemzetiségi Dalkör készült egy dalsokkal, amely keretein belül a 25. zsoltárt is hallhattuk.

Dr. Vladár Gábor, a Pápai Református Teológiai Akadémia rektora tartotta az esemény záró előadását „Hogyan sáfárkodjunk javainkkal” címmel. Szavaiban arról tett biznyságot, hogy a jelenlegi sáfári feladatunk a hűség. Hűségesen kell megőrizni a ránk bízott javakat. Nagy veszélye jelen korunknak a kisebbségben való létünk, gyülekezeti életünk. Ezt követi ugyanis az eltántorodás a hűségtől, a ránk bízott kincsek és titkok elhagyása a kisebbség érzete miatt. Sónak és világosságnak kell lennünk ebben a világban. Koncentráltan kell végezni a gyülekezeti munkát. Nem csak anyagi javainkkal kell jól sáfárkodnunk. A hitünknek és az Istentől kapott szeretetünknek kell alakot öltenie a szolgálatban, a sáfári hűség gyakorlásában. Segítve a misszió terjedését, a kicsiny létűségünkön való kiszakadás egyetlen lehetőségének megragadásával. Új szolgálati területek és alkalmak bevezetése, az igény felmérésével. Oda menjünk, ahol az emberek vannak és éheznek az evangéliumot. Jézus és a tanítványok is ekképpen cselekedtek. Isten gyülekezetének fontos küldetése van a világban, legyünk tehát jó sáfárok!

Rektor úr lelkesítő szavai után, ismét a falu életébe tekinthettünk be a Környi Vackor Óvoda és Bölcsőde Kamarakórusának énekkari szolgálatával. Az esemény zárásaként Máté László esperes úr köszönetnyilvánítása és áldáskívánása maradt. A finom ebéd után mindannyian örömmel térhettünk vissza a gyülekezeteinkbe.

Dr. Pethő Emilné Molnár Éva presbiter

Bibliaórák, egyéb alkalmak

Nőszövetségi bibliaóra

Minden hónap első szerdáján 18 órától

Női bibliaóra

2016. április 8. 18.00 órától

2016. május 13. 18.00 órától

Presbiteri bibliaóra

2016. április 27. 18.00 órától

2016. május 25. 18.00 órától

Iffúsági alkalom

Minden pénteken 18.30 órától

Baba-mama Klub

Minden pénteken 10.00-11.30 között

Énekkari próba

Minden csütörtökön 18.00 órától

Zenés istentisztelet a Canto-Rock zenekar szolgálatával

2016. április 10. 16.00 órától

2016. május 8. 16.00 órától

Tatai-Tóvárosi Harangszó – A Tatai Református Egyházközösség hivatalos lapja. Szerkesztette, felelős kiadó: Dr. Szabó Előd. Készült: a gyülekezet kiadásában, 1230 példányban. A gyülekezet tagjaihoz körzetgondozóink útján jut el a Harangszó. Elérhetőségeink: 2890 – Tata, Kocsi u. 15. Tel. 34/380-616. E-mail: hivatal@reftata.hu. Gyülekezetünk honlapja: www.reftata.hu. A tatai református gimnázium honlapja: www.refi-tata.hu. Kenderke művészeti iskolánk honlapja: www.kenderke.hu.

Áldott húsvéti ünneplést kívánunk minden gyülekezeti tagunknak!